

[Finansministeren.]

Den store tilgang af sager, der har givet anledning til det forslag, vi behandler her i dag, er kommet over en ret kort periode. Der har været fremsat forskellige forklaringer om årsagen til denne vækst i antallet af klager. En væsentlig årsag til det stigende antal klager må sikkert søges i det arbejde, der er udført med at udbygge ligningsadministrationen, gøre den bedre og mere effektiv. Det har også givet sig udslag i, at langt flere spørgsmål bliver taget op til behandling af ligningsmyndighederne, og det er jo et væsentligt fremskridt. Følgen er imidlertid, at ikke alene bliver antallet af ændringer og dermed antallet af klager større, men også at klagernes indhold bliver mere omfattende.

Efter de organisatoriske ændringer, der i midten af 1950'erne skete i landsskatteretten, har der i en årrække været forholdsvis ro omkring rettens arbejde. Retten har således stort set kunnet afvikle de indkomne klager inden for en rimelig tid. At ekspeditionstiden alligevel ofte har kunnet forekomme lang, hænger sammen med, at det største antal klager kommer ind i tilslutning til skatterådernes sæsonbestemte arbejde. På dette punkt er der allerede sket den forbedring, at skatterådene har fået sæsonen forlænget. Det skulle medføre, at sagerne indkommer mere kontinuert, og allerede dette er et vist fremskridt.

Sagsantallet har gennem en årrække ligget på ca. 8.000 om året. Efter det såkaldt skattefri år, 1969, indkom der i finansåret 1970-71 kun ca. 5.400 klager, men så begyndte stigningen i klageantallet. I finansåret 1971-72 øgedes det til ca. 10.700, og i den senest opgjorte 12 måneders periode, 1. maj 1972—1. maj 1973, øgedes antallet til ca. 14.300, og landsskatteretten forventer endda en yderligere stigning.

Efter de oplysninger, der foreligger for mig, må landsskatteretten med den nuværende kapacitet og den nuværende arbejdstilrettelæggelse regne med en betydelig stigning i sin beholdning af ueksperederede sager.

I den senere tid har problemerne omkring landsskatteretten været gjort til genstand for behandling på forskellig måde. Under finansudvalgets gennemgang af forslaget til finanslov for 1973-74 blev jeg kaldt til samråd med finansudvalget vedrørende mulig-

heden for en rationalisering af landsskatterettens virksomhed. Jeg kunne under dette samråd oplyse, at landsskatterettens præsident allerede var i gang med at udarbejde en henvendelse til mig med henblik på at få løst de strukturproblemer, der var affødt af den stærke vækst i klagetallet. Jeg gav under samrådet i finansudvalget tilsagn om, at jeg ville tage et møde med rettens præsident om problemerne, og efter at jeg den 27. februar havde haft dette møde, fik vi i finansministeriet en lille måneds tid efter, nemlig den 23. marts, en redegørelse fra landsskatteretten, hvor retten anfører en række foranstaltninger, der dels vil kunne nedbringe antallet af klager, der kommer ind til retten, dels vil kunne reducere rettens arbejde med de enkelte sager.

Som klagebegrænsende foranstaltninger nævner retten indførelse af en klageafgift og en obligatorisk 2. klagebehandling ved skatterådet.

Med hensyn til foranstaltninger, der vil kunne reducere rettens arbejde med de enkelte klager, nævner retten betydningen af, at der gives regler om, hvad en klage bør indeholde, bl. a. om begrundelse og bevisligheder. Det kan synes mærkeligt, at dette ikke foreligger i tilstrækkeligt omfang allerede nu, men det er altså ét af problemerne.

Retten nævner endvidere det ønskelige i, at der skabes hjemmel for skatterådene til at få klager, der er indgivet til retten, afsluttet undervejs uden rettens endelige mellemkomst samt nedsættelse af antallet af rettens mundtlige personlige forhandlinger med klagerne.

Landsskatterettens henvendelse til finansministeriet munder ud i forslag om en udvidelse af antallet af medlemmer og en forøgelse af antallet af rettens medarbejdere.

Også folketingets ombudsmand har taget spørgsmålet op. Det skete som bekendt i en skrivelse til finansministeriet af 9. maj 1973. Denne skrivelse har ombudsmanden gjort folketingets retsudvalg bekendt med. Retsudvalget har videregivet sagen til folketingets skatte- og afgiftsudvalg. Ombudsmanden henstiller på linje med det forslag, vi behandler her i dag, at der af hensyn til det retsbeskyttelsessynspunkt, som landsskatteretten skal varetage, snarest muligt træffes effektive foranstaltninger med henblik på